

De *race to the bottom* kun je alleen voorkomen als je complete constructies op de markt brengt. O2 is daar een perfect voorbeeld van, maar er is meer ruimte om vergelijkbare systemen in de markt te zetten

Wie durft?

In deze uitgave van Fieldmanager past mij bescheidenheid. Ik ben in deze uitgave slechts ondersteunend aan de echte hoofdredacteur van Fieldmanager: de regerend Fieldmanager of the Year: Jaap Verhagen. We hebben in de voorbereiding van dit blad natuurlijk uitgebreid gesproken en hebben de zorgen van Jaap gebruikt bij de keuze van de artikelen. De zorgen van Verhagen worden breed gedeeld in de sector. Hoe gaan we de maatschappelijke vraag naar meer duurzaamheid en biodiversiteit toepassen in de sportwereld? Tegelijk kun je ook merken dat wij op veel dossiers nog op twee borden aan het schaken zijn. Ja, we willen meer groen in de openbare ruimte en toch bouwen we met zijn allen ook heel veel kunstgras. En als we dan natuurgras bouwen heeft dit vaak ook een zeer civiel karakter. Jaap Verhagen concludeert in een uitgebreid artikel over de conditie van een aantal van zijn Zutphense complexen dat we veel meer aandacht zouden moeten geven aan balans in de bodem. Natuurlijk willen we een veld dat hoosbuien snel kan verwerken. Maar

dit mag niet ten koste gaan van biodiversiteit. Verhagen is een duidelijk voorstander van levende velden. Hij concludeert dat dit ervoor zou zorgen dat velden beter bestand zijn tegen droogte en bespeling.

Hoe gaan we dat met zijn allen realiseren? Mijn oproep zou zijn dat er meer constructies op de markt moeten komen, die net als de O2-velden een goede kwaliteitsborging in zich dragen. In Nederland is er voldoende kennis bij beheerders en aannemers om een goed natuurgrasveld te bouwen, maar door onze manier van aanbesteden worden aannemers die het goed met de markt voor hebben gestraft. Uiteindelijk gaat de bouw van zo'n veld dan naar de aannemer met de laagste prijs en iedereen weet wat er gebeurt als je steeds maar naar beneden gaat. Uiteindelijk beland je dan in het putje. Die *race to the bottom* kun je alleen voorkomen als je complete constructies op de markt brengt waar er een actieve controle is op de kwaliteit. O2 is daar een perfect voorbeeld. Het huidige succes van O2 zou de markt op het idee moeten brengen om vergelijkbare systemen in de markt te zetten. O2 kun je dan het best beschrijven als een doorontwikkelde Wetra-constructie ofwel Stergrazo 2.0. Mijn idee zou zijn om *echt natuurlijke* natuurgrasconstructies te gaan ontwikkelen, en het liefst in samenwerking met een advies- of keurings-instituut met een doorwrochte kennis van natuurgras.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.fieldmanager.nl/article/34118/wie-durft

Hoe gaan we de maatschappelijke vraag naar meer duurzaamheid en biodiversiteit toepassen in de sportwereld?